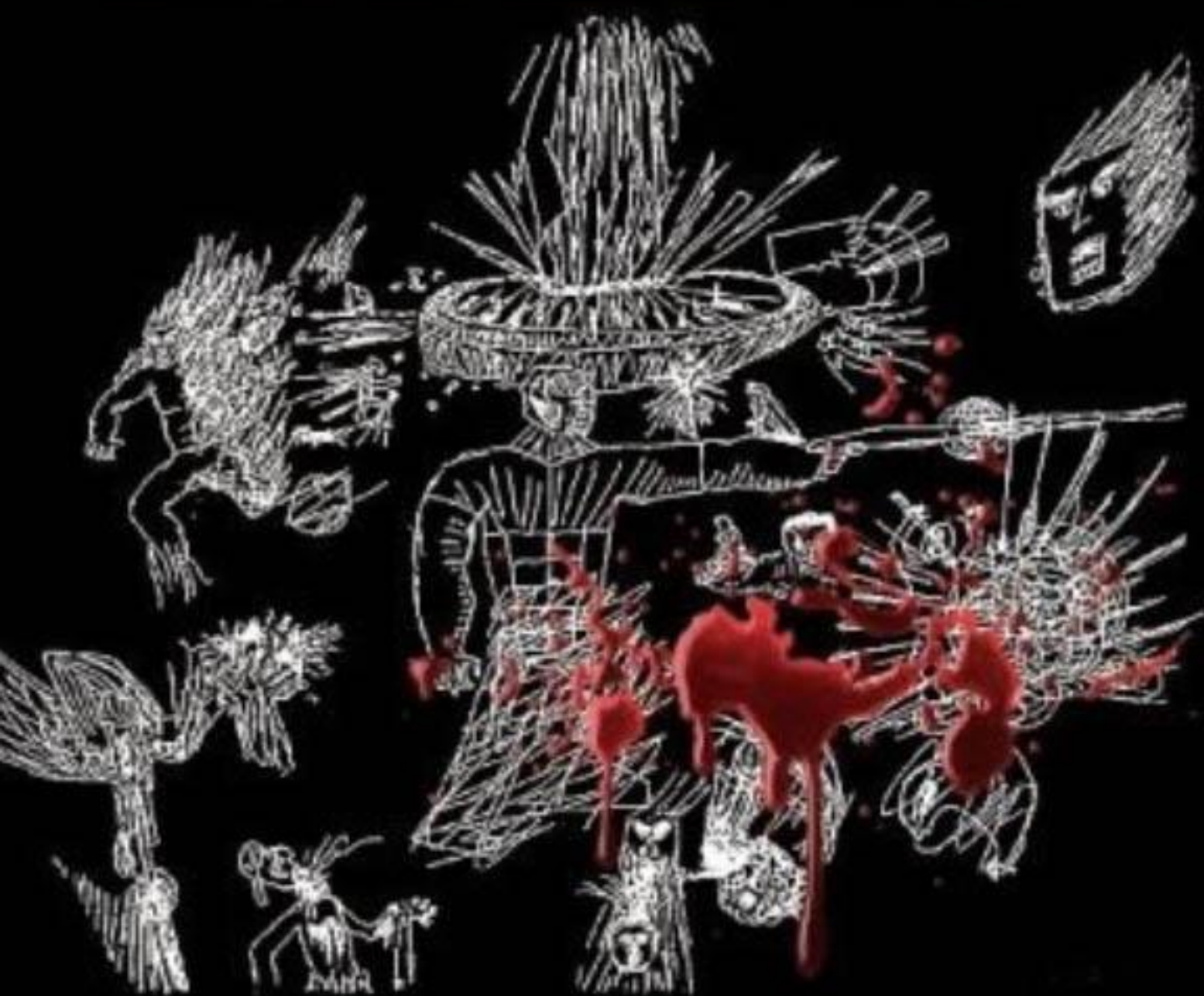


L I T E R A T U R A F A K T U

S Z K O L N I S T R Z E L C Y

PRZEWIDYWANIE I ZAPOBIEGANIE
M O R D E R S T W O M



J A R O S Ł A W S T U K A N

Jarosław Stukan

SZKOLNI STRZELCY

PRZEWIDYWANIE I ZAPOBIEGANIE MORDERSTWOM

Wydawnictwo Estymator
Warszawa 2020

Wydanie II

Okładka: Wojciech Starczewski
Korekta: Dariusz Radko

Na okładce wykorzystano rysunek jednego ze sprawców, Erica Harrisa

Copyright © Jarosław Stukan 2011

Treść książki podlega prawom autorskim i nie może być w jakikolwiek sposób kopiowana bez zgody wydawcy

ISBN: 978-83-66719-12-5 (e-book)

Spis treści

<i>Wstęp</i>	<i>5</i>
<i>CZEŚĆ I.....</i>	<i>6</i>
<i>Definicja zjawiska</i>	<i>6</i>
<i>Przewidywanie i zapobieganie morderstwom w literaturze naukowej i w praktyce</i>	<i>9</i>
<i>CZEŚĆ II</i>	<i>20</i>
<i>Analiza statystyczna.....</i>	<i>20</i>
<i>Analiza kryminologiczna</i>	<i>30</i>
<i>Podstawowe wskazówki premordercze.....</i>	<i>35</i>
<i>Dopełniające wskazówki premordercze</i>	<i>49</i>
<i>Synteza</i>	<i>53</i>
<i>CZEŚĆ III.....</i>	<i>60</i>
1. Billy Ray Prevatte (14 lat).....	60
2. Robert Benjamin Smith (18 lat)	63
3. Anthony F. Barbaro (17 lat)	69
4. Robert Poulin (18 lat).....	72
5. Michael Slobodian (16 lat).....	77
6. Brenda Spencer (15 lat).....	80
7. James William Wilson (19 lat).....	85
9. Eric Borel (16 lat).....	93
11. Evan Ramsey (16 lat)	104
12. Michael Carneal (14 lat).....	108
13. Luke Woodham (16 lat)	116
14. Mitchell Johnson (13 lat) i 15. Andrew Golden (11 lat)	121
16. Andrew Wurst (14 lat)	125
17. Kipland Kinkel (15 lat)	131
18. Eric Harris (18 lat) i 19. Dylan Klebold (17 lat)	136
20. Seth Trickey (13 lat).....	143

21. Charles Andrew Williams (15 lat)	145
22. Robert Steinhäuser (19 lat).....	149
23. Jeffrey Weise (16 lat)	153
24. Alvaro Rafael Castillo (19 lat)	157
25. Sebastian Bosse (18 lat)	162
26. Pekka-Eric Auvinen (18 lat).....	166
27. Asa H. Coon (14 lat)	170
28. Tim Kretschmer (17 lat).....	173
<i>Ciekawostka</i>	177

Wstęp

Niniejsza książka stanowi próbę usystematyzowania danych służących przewidywaniu skrajnych form agresji. Prezentowany model został opracowany na przykładzie młodych sprawców tzw. Szkolnych strzelców. Natomiast wykonana w pracy analiza daje nadzieję na potwierdzenie hipotezy mówiącej o tym, iż zabójstwa tego typu można przewidywać, a tym samym im zapobiegać.

Jednak by było to możliwe, muszą wystąpić specyficzne okoliczności. Należą do nich:

- werbalizowane groźby zabicia,
- komunikaty pośrednie o planach ataku (kierowane do osób postronnych) lub ich upublicznianie w mediach społecznościowych,
- poczucie zagrożenie powstające u odbiorców obu rodzajów powyższych przekazów (nierzadko przy istnieniu dodatkowych wskazówek) – jest to najważniejszy element prognozowania i urealniania zagrożenia,
- lub sytuacja prześladowania w każdej formie.

Prezentowany model z pewnością nie jest doskonały, lecz o ile mi wiadomo jest pierwszą podjętą na świecie próbą nadania omawianej wiedzy struktury, która może przerodzić się w procedurę służącą zapobieganiu poważnych przestępstw przeciwko zdrowiu i życiu.

Jarosław Stukan

CZEŚĆ I

Definicja zjawiska

„Szkolny strzelec” to bardzo szeroka kategoria znaczeniowa, opisująca zwykle sprawcę dokonującego czynu przestępczego, który zawsze odwołuje się do miejsca – szkoły. Można powiedzieć, że jest to każda napaść z bronią w ręku, mająca miejsce w szkole lub na uczelni. W takim przypadku, przestępstwa tego typu należałoby liczyć w tysiącach. Niniejsza praca nie jest jednak poświęcona im wszystkim. Szkolnego strzelca traktuje się tutaj, jako egzemplifikację masowego mordercy.

W takim ujęciu, zgodnie z większością definicji, szkolny strzelec to osoba, która dokonuje napaści z bronią w ręku i zabija trzech ludzi lub więcej, w jednym akcie agresji, w szkole lub na uczelni wyższej (patrz: „Masowi mordercy”). Pierwsze dwa czynniki: pojedynczy akt i liczba ofiar większa lub równa trzem, charakteryzują każdego masowego mordercę. Szkolnego strzelca różnicuje się więc od pozostałych sprawców jedynie poprzez miejsce zbrodni.

Definicja tego typu nie wydaje się słuszna, bowiem znane są przypadki masowych morderstw w szkołach, których nie dokonali ich uczniowie. Aczkolwiek nie rozpatrując każdego za i przeciw, można najogólniej powiedzieć, że dotąd, definicja szkolnego strzelca – masowego mordercy – była zbyt ogólna. Uznaje się tutaj, że opisane w pierwszej części książki kryteria definiujące autogenne masowego mordercę, mają pełne zastosowanie również w przypadku szkolnego strzelca. Należy je pokrótce opisać, nie tylko w omawianym kontekście:

- sprawca uczestniczy w czynie – musi być obecny na miejscu zbrodni,
- sprawca kieruje się chęcią zabicia – nieodzowny czynnik, różnicujący zabójstwa celowe, od przypadkowych, których konsekwencją jest większa liczba ofiar,
- sprawca nie musi zabijać 3 lub 4 osób – nie musi pozbawić życia nawet jednej, lecz zdecydowanie, musi to być jego celem (wyklucza się tu czynniki przypadkowe, które przerywają jego działania w trakcie napaści: zacięcie się broni, powstrzymanie przez potencjalne ofiary, przez policję itd., a podkreśla się intencję, która jest dla definicji decydująca),

- intencja zabicia musi dotyczyć wielu osób – kolejny czynnik, który wyklucza niezamierzone masowe morderstwo (jeśli ktoś chciał pozbawić życia jednego człowieka, a pozostałe ofiary są przypadkowe, np. uciekając w panice znalazły się na linii ognia, nie jest on masowym mordercą),
- istnieje prekontemplacja miejsca zbrodni – nigdy nie jest ono przypadkowe, sprawca zawsze działa z premedytacją (przynosi broń do szkoły w określonym celu, a nie, co wydaje się oczywiste, szczególnie w przypadku dzieci, otwiera ogień spontanicznie, na skutek jakiegoś impulsu, mając przy sobie rutynowo noszoną broń),

Przechodząc do meritum, którym w dotychczasowych definicjach było miejsce zbrodni – szkoła lub uczelnia, należy dodać, że:

- sprawca jest niepełnoletni – poprzez mimowolne łączenie, w definicjach, masowych morderstw dokonywanych przez dzieci i młodzież w szkołach podstawowych, gimnazjach i średnich, z tymi, które dokonywane są na uczelniach wyższych, odchodzi się od zrozumienia populacji szkolnych strzelców; jest to oczywiście wynikiem skrajnie odmiennej sytuacji życiowej, a także zupełnie innych motywów, jakie kierują kilkunastoletnimi dziećmi, w przeciwieństwie do, często dorosłych, sprawców, dokonujących zamachów na uczelniach – nie można więc tych grup analizować łącznie; stąd też uznano, że szkolnym strzelcem może być wyłącznie nastolatek (dodatkowo, nie taki, który nie ukończył 18 lat, lecz 21 – wiek uznany w psychologii i psychiatrii za umownie „dojrzały”, zanim się go nie osiągnie, nie diagnozuje się wielu zaburzeń, np. osobowości); nie uznaje się tutaj, by miejsce ataku, jako jedyne, definiujące dotychczas pojęcie „szkolnego strzelca” w pracach wielu naukowców, było decydujące względem skrajnie różnego tła zbrodni, jakie ma miejsce, gdy dokonuje jej w szkole 13-latek, a na uczelni 25-latek,
- sprawca nie musi uderzać w szkole – podkreślenie znaczenia wieku sprawcy, dla definicji szkolnego strzelca, pozwala rozpatrywać masowe morderstwa dokonywane przez dzieci i młodzież w separacji od miejsca zbrodni; „szkolny” nie oznacza zatem, w rozumieniu autora, iż czyn został dokonany w szkole, lecz że dokonany został przez nastolatka (zazwyczaj w szkole) – nie zawsze zbrodnia musi być jednak skojarzona z miejscem pobierania nauki, choć zazwyczaj tak jest (w niniejszej książce został opisany sprawca, dla którego

szkoła była jednym z prekontemplowanych miejsc ataku, ale wybrał inne).

Podsumowując powyższe dane, definicja szkolnego strzelca, będącego masowym mordercą – co należy zaznaczyć, ma następujące, przyjęte tu brzmienie: *jest to nastolatek, który z premedytacją próbuje odebrać życie co najmniej kilku ludziom, w jednostkowym akcie agresji, najczęściej w szkole.*